

tet på sig, at det er for at skabe mistænkeliggørelse af embedsmænd, men det er, fordi vi bruger det instrument, som Folketingets selv har vedtaget. Hr. Søren Espersen har måske ikke stemt for det, men alle vi andre har.

Kl. 13:59

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:59

Søren Espersen (DF):

Jamen jeg synes, det er glædeligt at høre, at der ikke ligger det bagved, men – undskyld, jeg siger det – sådan virker det. Så skulle man måske have gjort det på en anden måde. I min optik og i min bevidsthed, når man bruger ordet kommission, betyder det noget, der foregår under vidneansvar, og hvor man skal frem med nogle ting, som man ikke har lagt frem før; ellers er der jo ingen idé i det. Men jeg er da glad for at få at vide, at det ikke var det, der var baggrunden, men så synes jeg, at det hele efterhånden er temmelig klodset.

Kl. 14:00

Formanden:

Hr. Niels Helveg Petersen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 14:00

Niels Helveg Petersen (RV):

Den bedste retssikkerhed, som embedsmænd kan få, er jo netop, at det sker via instrumentet en undersøgelseskommission. Derfor bygger hele hr. Søren Espersens argumentation på dette punkt på en misforståelse.

Kl. 14:00

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:00

Søren Espersen (DF):

Nu synes jeg, der kommer en antydning af, at embedsmændene nok har brug for sådan en kommission, fordi de ikke tør sige tingene direkte over for deres direkte foresatte regering. Nu synes jeg, det bliver mere og mere kompliceret. Altså, ideen – som vi ser det – med en kommission, er, at man skal dybt ind i nogle ting, som ikke har kunnet komme frem før af en eller anden grund. Der sidder man så under vidneansvar som embedsmand og skal svare på nogle ting, som man ikke har kunnet svare på før. Det er derfor, jeg mener, at vi har tillid til, at embedsmændene har sagt det, der skal siges til regeringen, og at regeringen åbent har lagt det frem, som man kunne lægge frem.

Kl. 14:01

Formanden:

Tak til hr. Søren Espersen. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Den næste i ordførerrækken er hr. Villy Søvndal.

Kl. 14:01

(Ordfører)

Villy Søvndal (SF):

Regeringen har jo en ganske stor interesse i undersøgelser. Det er næsten sådan, at jo længere tid tilbage tingene går, desto større ønske er der om at få ting undersøgt; f.eks. at få diskuteret samarbejdspolitikken under anden verdenskrig og Danmark under den kolde krig. Oven i købet er det sådan, at hvis man ikke lige får det resultat, man gerne vil have, så udnævner man nogle nye til at lave en undersøgelse og i et institut, man selv skaber, så man er nogenlunde sikker på at få det svar, man gerne vil have. Det gælder senest med Blekingegadesagen, hvor vi i øvrigt støtter det.

Det er et underligt selektivt forhold, regeringen har – og også Dansk Folkeparti – for dér, hvor man selv kunne risikere at få noget i klemme, afviser man det med de mest mystiske argumenter. Jeg hørte Venstres ordfører sige, at faren ved at analysere politiske beslutninger er, at man så kortslutter processer. Ja, det gør man i de tilfælde, det var ret uigennemtænkte politiske beslutninger, man traf. Men jeg synes egentlig, at det er at stemple politiske beslutninger meget hårdt generelt, hvis man mener, at det at udsætte dem for en analyse i alle tilfælde vil give problemer. Jeg håber da, at der også bliver truffet rationelle beslutninger, og der synes jeg måske trods alt, at Venstres ordfører undervurderer rationaliteten i noget af det, der foregår i Folketinget.

Ellers drejer forslaget her sig jo om at gå ind og kigge på, hvad der skete, hvad regeringen vidste. Vidste regeringen f.eks., at hele den amerikanske forklaring fra Bush, Cheney, Rumsfeld osv. var opdigtet til lejligheden? Var regeringen klar over det, som Hans Blix, der var leder af FN's våbeninspektion, var ganske få uger fra at vide, nemlig at der ikke eksisterede masseødelæggelsesvåben? Var det derfor, han ikke fik lov til at gennemføre de sidste uger, som han bad om i FN's Sikkerhedsråd i februar måned 2003? Det er da et spændende spørgsmål at få undersøgt.

Var man også klar over, at den amerikanske argumentation om, at der var forbindelse til international terror, intet havde på sig, og at argu-